

unge er slet ikke tilknyttet det system. De er ikke medlem af nogen a-kasse. Mange af dem har ikke mulighed for at få kontanthjælp. De er fra 15 til 18 år gamle, og de har fået en plet på straffeattesten.

Så har man været inde på spørgsmål om arbejdsgivers sociale ansvar: De vil gerne være søde og hjælpe, og jeg ved ikke hvad, og det giver godt på cv'et for den enkelte arbejdsplads. Fint. Men der skal vi så også huske på, at der er mange virksomheder, der har filialer rundt omkring, og som er så store, at de har fuldstændig firkantede regler for, hvad der skal indhentes af oplysninger. Og hvis der er en plet på straffeattesten, har den enkelte filialbestyrer ikke ret til at ændre på det.

Det har så ikke været fremme i debatten, men der er en mulighed for, at man kan søge Rigspolitichefen om at få fjernet den her plet. Jeg kender en, der gjorde det. Efter først at have fået afslag klager man til Rigspolitichefen, og så kommer der besked tilbage om, at det forhold, at man kan få en fastansættelse i en given virksomhed, ikke er tilstrækkeligt til at fjerne denne plet.

Så er det, jeg spørger: Hvorfor skal man så have en mulighed for at klage til Rigspolitichefen for at få fjernet en plet, hvis det ikke netop er helt afgørende for muligheden for at få fast arbejde?

Det, jeg så også synes er ganske irriterende ved den her debat, er den talen om den der afskrækkende virkning, som straffeattesten har. Ingen tvivl om det, det har den for den lille marginale gruppe, hvor forældrene, familien og netværket ikke er tilstrækkeligt til, at man holder sig væk fra kriminalitet; hvor der skal noget ekstra til.

Men den afskrækkende virkning fjerner jeg jo ikke med det her forslag. Den fjernes ikke med det her forslag, og det siger jeg jo netop for at holde fast i, at den argumentation skulle jeg ikke lande i. Det er jo for at give højrefløjen en chance for i det mindste at prøve at tænke lidt på den der gruppe af marginaliserede unge, som ingen chance har, og hvor der ikke er noget netværk. Det synes jeg har været en beklagelig diskussion.

Men vi fortsætter kampen, for nu står vi jo forhåbentlig til snart at kunne overtage regeringsmagten, og jeg er meget glad for, at oppositionen er samlet omkring det her forslag. Jeg synes bare, det er lidt træls, at højrefløjen overhovedet ikke vil være med til at se, at der er unge,

der har problemer, og at vi må være med til at hjælpe dem til at løse dem. Der er ikke andet svar end afskrækkelse.

Kl. 11.55

Og så til sidst i en lille parentes: De har fået deres straf, de har fået deres bøde, de har modtaget en sanktion, så hvorfor skal vi ikke sikre, at de kan komme ud af den marginaliserede situation, de er landet i på grund af den fejl? Jeg forstår det ikke.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Jeg kan forstå på SF, at private virksomheder, specielt de multinationale, er noget af det ondeste, der findes i denne verden, og at det er helt urimeligt, at de sådan bare kræver straffeattest. Men jeg skal lige spørge, om ikke fru Anne Bastrup kan bekræfte, at når man kigger på den statistik, der er oplyst på forslaget side 3, så er det jo med hensyn til de mange straffeattester, der bliver udstedt, kun de 8 pct., der drejer sig om udstedelser til private, hvorimod de 92 pct. er til det offentlige.

Jeg vil bare lige have, at det bliver bekræftet, at det er sådan, forholdet er, for debatten kunne måske godt tyde på noget andet. Jeg synes, det var vigtigt lige at få fakta sat på plads.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Det er til private arbejdsgivere, men der er jo også den straffeattest, man får besked på, man skal indhente selv.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Ja, det er jeg helt opmærksom på. Det er det, jeg spørger til. Altså, 8 pct. af de her straffeattester er til private, hvor en borger går ned og siger: Jeg kunne godt tænke en straffeattest. Vedkommende er nemlig ved at søge et job som flaske-dreng, eller hvad det nu er, vi har diskuteret i dag. Det drejer sig om 8 pct.

Så er der 92 pct., der er til offentlige virksomheder, offentlige myndigheder, altså hvor det er det offentlige, der står for et krav om en straffeattest. Det er de 92 pct. af tallene.

Det er bare det, jeg gerne vil have bekræftet: at det der store monster, som SF prøver på at fremstille den private sektor som, altså står for de 8 pct., mens det offentlige står for de 92 pct. Det er bare det, jeg gerne vil have bekræftet.